

Στο χωρίο αυτό αξιολογημείωτα είναι τα εξής:

- 1) Τονίζεται η σημασία της διαίρεσης σε δύο **ίσα μέρη**. Χρησιμοποιούνται προς τούτο διάφορες εκφράσεις, και στο χωρίο αυτό, αλλά και παρακάτω, όπως *διὰ μέσων δὲ ἀσφαλέστερον ἴεσαι τέμνοντας* [262b6], *δίχα διελέσθαι* [262c10-11], *δίχα διαιροῖτ' ἄν* [262e4], *δεῖ μεσοτομεῖν* [265a4]. Αυτό επισημαίνει ο Ελεάτης Ξένος στο νεαρό Σωκράτη στο χωρίο 262a8 - c1 με τη φράση «Μὴ σμικρὸν μόριον ἔν πρὸς μεγάλα καὶ πολλὰ ἀφαιρῶμεν» [262a8 - b1]. Η διαίρεση σε δύο άνισα μέρη διαιωνίζει την απειρία, ενώ η διαίρεση σε δύο ίσα μέρη οδηγεί στην εξίσωση, στην εξομοίωση, η οποία επιτυγχάνεται με το κριτήριο του λόγου και εξασφαλίζεται κατ' αυτόν τον τρόπο η περιοδικότητα. Το δε **μεσοτομεῖν** σχετίζεται με το **δέον**, το **μέτριον** και το **μέσον** δηλαδή με το **γεωμετρικό μέσο**, όπως θα τεκμηριώσουμε στην ανάλυση του χωρίου της Μετροητικής.

Συνεπώς στο τμήμα αυτό τίθεται το ζήτημα της ορθής διαίρεσης. Ο τρόπος που θα γίνει η διαίρεση, «*διὰ μέσων δὲ ἀσφαλέστερον ἴεσαι τέμνοντας*», (262b6) είναι ένα ζήτημα που το διαπραγματεύεται δια μακρῶν ο Πλάτων και αποτελεί συστατικό στοιχείο της διαλεκτικής του. Στο κείμενο του *Πολιτικού* εμφανίζεται άλλες τέσσερεις φορές. Ο πρώτος υπαινιγμός γίνεται στην αρχή, στο 257a2: «ΣΩ. Τῶν ἀνδρῶν ἕκαστον **θέντος τῆς ἴσης ἀξίας**». Το χωρίο 262a8 - c1, που παραθέσαμε, έρχεται αμέσως μετά την πρώτη διαίρεση για να τονίσει την ανάγκη της διαίρεσης σε δύο «ίσα» μέρη. Παρακάτω δε, 262d6 - e5, στα πλαίσια της αποσαφήνισης του ζητήματος, υπάρχει το παράδειγμα της διαίρεσης των αριθμῶν σε αρτίους και περιττούς: «*κάλλιον δέ που καὶ μᾶλλον κατ' εἶδη καὶ **δίχα διαιροῖτ' ἄν**, εἰ τὸν μὲν ἀριθμὸν ἀρτίῳ καὶ περιττῷ τις τέμνοι*». Στο σημείο αυτό γίνεται επί πλέον αναφορά στην γένεση